

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

121. PLENARFORSAMLING DEN 8.-9. FEBRUAR 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Reform af det fælles europæiske asylsystem — 2. pakke og en EU genbosætningsramme

(2017/C 207/13)

Ordfører: Vincenzo BIANCO (IT/PES), borgmester i Catania

Basisdokumenter: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning)

COM(2016) 465 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding

COM(2016) 466 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU

COM(2016) 467 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014

COM(2016) 468 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

COM(2016) 466 final (Standarder for anerkendelse af beskyttelse)

Anbefalet ændring 1

Artikel 8, stk. 3 — National beskyttelse

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved undersøgelsen af, om ansøgeren har grund til at nære en velbegrundet frygt for forfølgelse eller løber en reel risiko for at lide alvorlig overlast eller har adgang til beskyttelse mod forfølgelse og alvorlig overlast i en del af oprindelseslandet, jf. stk. 1, tager de besluttende myndigheder i overensstemmelse med artikel 4 hensyn til de generelle forhold, der hersker i den pågældende del af landet, samt til ansøgerens personlige forhold på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen. Med henblik herpå sikrer de besluttende myndigheder, at der indhentes præcise og aktuelle oplysninger fra alle relevante kilder, herunder disponible oplysninger om oprindelseslande på EU-plan og fælles analyse af oplysninger om oprindelseslande, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], samt oplysninger og retningslinjer fra De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge.	Ved undersøgelsen af, om ansøgeren har grund til at nære en velbegrundet frygt for forfølgelse eller løber en reel risiko for at lide alvorlig overlast eller har adgang til beskyttelse mod forfølgelse og alvorlig overlast i en del af oprindelseslandet, jf. stk. 1, tager de besluttende myndigheder i overensstemmelse med artikel 4 hensyn til de generelle forhold, der hersker i den pågældende del af landet, samt til ansøgerens personlige forhold på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen. Med henblik herpå sikrer de besluttende myndigheder, at der indhentes præcise og aktuelle oplysninger fra alle relevante kilder, herunder disponible oplysninger om oprindelseslande på EU-plan og fælles analyse af oplysninger om oprindelseslande, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], samt oplysninger og retningslinjer fra De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge. Vurderingerne kan også tage oplysninger og retningslinjer fra uafhængige kilder og eksperter i betragtning.

Begrundelse

Oplysninger og vurderinger fra uafhængige kilder kan bidrage med aspekter, som ikke altid kan fås gennem de officielle kilder.

Anbefalet ændring 2

Artikel 15 — Revurdering af flygtningestatus

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på anvendelsen af artikel 14, stk. 1, revurderer den besluttende myndighed især en flygtningestatus:	Med henblik på anvendelsen af artikel 14, stk. 1, revurderer den besluttende myndighed især en flygtningestatus:
a) hvis oplysningerne om oprindelsesland på EU-plan og den fælles vurdering af oplysninger om oprindelsesland, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], indikerer en væsentlig ændring i oprindelseslandet, som er relevant for ansøgerens behov for beskyttelse	a) hvis oplysningerne om oprindelsesland på EU-plan og den fælles vurdering af oplysninger om oprindelsesland, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], indikerer en væsentlig ændring i oprindelseslandet, som er relevant for ansøgerens behov for beskyttelse
b) når den for første gang skal forlænge en opholdstilladelse, der er udstedt til en flygtning.	b) når den for første gang skal forlænge en opholdstilladelse, der er udstedt til en flygtning, ved hjælp af en forenklet procedure. Hvis der under den forenkledede procedure dukker elementer op som dem, der er nævnt under punkt a), og som kan medføre afslag på forlængelse, gås der øjeblikkeligt over til den almindelige procedure, og ansøgeren underrettes herom. Ansøgeren skal under alle omstændigheder have mulighed for at anke afgørelsen om afslag.

Begrundelse

Med Kommissionens forslag introduceres en bestemmelse om, at en flygtningestatus skal revurderes a) automatisk, hver gang der via EASO gives meddelelse om væsentlige ændringer af situationen i hjemlandet, b) med regelmæssige mellemrum i alle tilfælde, også selv om der ikke er givet meddelelse om en væsentlig ændring. I sidstnævnte tilfælde kan og bør forlængelsen imidlertid foretages via en forenklet procedure, så flygtningene ikke udsættes for en alt for stor belastning og usikkerhed.

COM(2016) 467 final (Fælles procedurer for international beskyttelse)**Anbefalet ændring 3**

Artikel 7, stk. 4 — Ansøgernes forpligtelser

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ansøgeren underretter den besluttende myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig, om sin bopæl eller adresse eller et telefonnummer, hvor vedkommende kan kontaktes af den besluttende myndighed eller andre kompetente myndigheder. Vedkommende meddeler eventuelle ændringer til den besluttende myndighed. Ansøgeren accepterer at modtage enhver meddelelse på den seneste bopæl eller adresse, som vedkommende har oplyst, navnlig når vedkommende indgiver en ansøgning i overensstemmelse med artikel 28.</p>	<p>Ansøgeren underretter den besluttende myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig, om sin bopæl eller adresse og et telefonnummer, hvor vedkommende kan kontaktes af den besluttende myndighed eller andre kompetente myndigheder. Vedkommende meddeler eventuelle ændringer til den besluttende myndighed. Ansøgeren accepterer at modtage enhver meddelelse på den seneste bopæl eller adresse, som vedkommende har oplyst, navnlig når vedkommende indgiver en ansøgning i overensstemmelse med artikel 28.</p>

Begrundelse

Ansøgeren bør give besked om såvel bopæl og adresse og ikke kun opgive et telefonnummer, således at vedkommende i god tid kan informeres om afgørelser, der vedrører hans/hendes aktuelle procedure.

Anbefalet ændring 4

Artikel 15, stk. 5 — Gratis juridisk bistand og repræsentation (i forbindelse med den administrative procedure)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ydelse af gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med proceduren for efterprøvelse kan nægtes, hvis:</p> <p>a) ansøgeren råder over tilstrækkelige midler</p> <p>b) ansøgningen anses for at være udsigtsløs</p> <p>c) den administrative prøvelse eller domstolsprøvelsen sker i anden instans eller derover i henhold til national lovgivning, herunder genbehandling eller fornyet prøvelse.</p> <p>I tilfælde hvor en myndighed, der ikke er en domstol eller et judicielt organ, beslutter ikke at yde gratis juridisk bistand og repræsentation, fordi klagen anses for udsigtsløs, har ansøgeren ret til effektive retsmidler ved en domstol eller et andet judicielt organ i forbindelse med denne afgørelse, og ansøgeren har til dette formål ret til at anmode om gratis juridisk bistand og repræsentation.</p>	<p>Ydelse af gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med proceduren for efterprøvelse kan nægtes, hvis:</p> <p>a) ansøgeren råder over tilstrækkelige midler.</p> <p>Hvis klagen udelukkende er en taktisk foranstaltning eller er åbenbart grundløs, kan domstolen beslutte at afslå gratis juridisk bistand eller repræsentation, og at staten skal betale et nedsat eller slet intet honorar for den juridiske bistand (hvis der betales et sådant honorar).</p>

Begrundelse

Især ved efterprøvelse (i første, anden og/eller senere instans) bør afslag på juridisk bistand ske på grundlag af et kriterium, som nødvendigvis må være strengt, hvor der er så lille tvivls- eller skønsmargen som muligt, og være en vurdering, som foretages af en domstol.

Anbefalet ændring 5

Artikel 33, stk. 2 — Behandling af ansøgninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse efter en passende undersøgelse af, om en ansøgning kan realitetsbehandles, eller efter en behandling af dennes realitet. Den besluttende myndighed behandler ansøgninger objektivt og upartisk og på individuelt grundlag. Med henblik på behandling af ansøgningen tager den hensyn til følgende:</p> <p>a) relevante erklæringer og dokumentation forelagt af ansøgeren, herunder oplysninger om, hvorvidt ansøgeren har været eller kan blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>b) alle relevante, nøjagtige og ajourførte oplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder hjemlandets love og andre bestemmelser og den måde, hvorpå de anvendes, samt andre relevante oplysninger, der er indhentet fra Den Europæiske Unions Asylagentur, FN's Højkommissariat for Flytninge og relevante internationale menneskerettighedsorganisationer eller andre kilder</p> <p>c) den fælles analyse af de oplysninger om oprindelseslandet, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur)</p> <p>d) ansøgerens personlige stilling og forhold, herunder faktorer som baggrund, køn og alder, seksuel orientering og kønsidentitet, for på grundlag af ansøgerens personlige forhold at vurdere, om de handlinger, som vedkommende har været eller kan blive udsat for, kan udgøre forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>e) om de aktiviteter, som ansøgeren har deltaget i siden vedkommende forlod hjemlandet, udelukkende eller hovedsagelig har haft til formål at skabe de nødvendige betingelser for at indgive ansøgning om international beskyttelse med henblik på at vurdere, om disse aktiviteter ville betyde, at vedkommende ved tilbagevenden til hjemlandet kunne blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p>	<p>2. Den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse efter en passende undersøgelse af, om en ansøgning kan realitetsbehandles, eller efter en behandling af dennes realitet. Den besluttende myndighed behandler ansøgninger objektivt og upartisk og på individuelt grundlag. Med henblik på behandling af ansøgningen tager den hensyn til følgende:</p> <p>a) relevante erklæringer og dokumentation forelagt af ansøgeren, herunder oplysninger om, hvorvidt ansøgeren har været eller kan blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>b) alle relevante, nøjagtige og ajourførte oplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder hjemlandets love og andre bestemmelser og den måde, hvorpå de anvendes, samt andre relevante oplysninger, der er indhentet fra Den Europæiske Unions Asylagentur, FN's Højkommissariat for Flytninge og relevante internationale menneskerettighedsorganisationer eller andre kilder</p> <p>c) den fælles analyse af de oplysninger om oprindelseslandet, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur)</p> <p>d) ansøgerens personlige stilling og forhold, herunder faktorer som baggrund, køn og alder, seksuel orientering og kønsidentitet, for på grundlag af ansøgerens personlige forhold at vurdere, om de handlinger, som vedkommende har været eller kan blive udsat for, kan udgøre forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>e) om de aktiviteter, som ansøgeren har deltaget i siden vedkommende forlod hjemlandet, udelukkende eller hovedsagelig har haft til formål at skabe de nødvendige betingelser for at indgive ansøgning om international beskyttelse med henblik på at vurdere, om disse aktiviteter ville betyde, at vedkommende ved tilbagevenden til hjemlandet kunne blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>f) om ansøgeren med rimelighed kunne forventes at lade sig beskytte af et andet land, i hvilket vedkommende kunne kræve statsborgerskab.</p>	<p>f) om ansøgeren med rimelighed kunne forventes at lade sig beskytte af et andet land, i hvilket vedkommende kunne kræve statsborgerskab</p> <p><i>g) erklæringer vedlagt officielle dokumenter og dokumentation forelagt af ansøgeren til at understøtte ønsker, familiemæssig tilknytning, forbindelser til oprindelsesland og sproglige og faglige færdigheder, som kan gøre integrationen i en eller flere bestemmelsesmedlemsstater nemmere.</i></p>

Begrundelse

Ændringsforslaget er i overensstemmelse med udtalelsen om revision af Dublinforordningen (...), som CIVEX-underudvalget allerede har vedtaget, hvoraf det fremgår, at der skal tages hensyn til ansøgernes ønsker og tilknytning med henblik på at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Anbefalet ændring 6

Artikel 34 — Behandlingsprocedurens varighed

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Den behandling, hvorved det skal afgøres, om en ansøgning kan realitetsbehandles i henhold til artikel 36, stk. 1, må ikke vare længere end én måned fra indgivelsen af ansøgningen.</p> <p><i>Hvis den medlemsstat, hvori der først indgives ansøgning, anvender begrebet første asylland og sikkert tredjeland som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a) og b), er fristen for en sådan behandling i henhold til artikel 3, stk. 3, litra a), i forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) på ti arbejdsdage.</i></p> <p>2. Den besluttende myndighed sørger for, at realitetsbehandlingen af ansøgningen afsluttes så hurtigt som muligt og ikke senere end seks måneder fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet behandling.</p> <p>3. Den besluttende myndighed kan forlænge denne frist på seks måneder med en periode på højst tre måneder, hvis:</p> <p>a) et uforholdsmæssigt højt antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse samtidigt søger om international beskyttelse, og det derfor i praksis er vanskeligt at afslutte proceduren inden for fristen på seks måneder</p> <p>b) de faktiske eller retlige forhold er komplekse.</p>	<p>1. Den behandling, hvorved det skal afgøres, om en ansøgning kan realitetsbehandles i henhold til artikel 36, stk. 1, må ikke vare længere end én måned fra indgivelsen af ansøgningen.</p> <p>2. Den besluttende myndighed sørger for, at realitetsbehandlingen af ansøgningen afsluttes så hurtigt som muligt og ikke senere end seks måneder fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet behandling.</p> <p>3. Den besluttende myndighed kan forlænge denne frist på seks måneder med en periode på højst yderligere seks måneder, hvis:</p> <p>a) et uforholdsmæssigt højt antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse samtidigt søger om international beskyttelse, og det derfor i praksis er vanskeligt at afslutte proceduren inden for fristen på seks måneder</p> <p>b) de faktiske eller retlige forhold er komplekse.</p>

Begrundelse

Forskellige frister kan vanskeliggøre forsvaret, idet forsvareren pålægges tungere krav med hensyn til at undersøge, om ansøgerens situation har ændret sig.

Da der kan opstå krisesituationer og situationer med meget stor tilstrømning og i betragtning af den ekstraordinære støtte fra EASO og andre medlemsstater, bør fristen for behandling hæves fra ni måneder til et år (samlet set).

Anbefalet ændring 7 Artikel 36, stk. 2 — Afgørelse om realitetsbehandling **og om kompetence**

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En ansøgning realitetsbehandles ikke i de tilfælde, hvor en ansøgning i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) ikke behandles, herunder når en anden medlemsstat har indrømmet ansøgeren international beskyttelse, eller når en ansøgning afvises i henhold til stk. 1.	En ansøgning realitetsbehandles ikke i de tilfælde, hvor en ansøgning i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) ikke behandles, herunder når en anden medlemsstat har indrømmet ansøgeren international beskyttelse, eller når en ansøgning afvises i henhold til stk. 1, eller når en ansøger i henhold til artikel 7 i forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) har udtrykt ønske om en eller flere bestemmelsesmedlemsstater, der ifølge de oplysninger, som EASO fremlægger hvert kvartal, endnu ikke har nået det loft, som er fastlagt i henhold til forordningens artikel 7 og 35.

Begrundelse

Også dette ændringsforslag er i overensstemmelse med forslaget om revision af Dublinforordningen, som allerede er blevet vedtaget af CIVEX-underudvalget. I ovenstående tilfælde ligger realitetsbehandlingskompetencen hos den medlemsstat, som udpeges på grundlag af kriteriet om ønske/tilknytning, og ikke hos det første ankomstland, som udelukkende skal sørge for, at ansøgeren overføres til det kompetente land.

Anbefalet ændring 8

Artikel 39 — Stiltiende tilbagetrækning af ansøgninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Den besluttende myndighed afviser en ansøgning som frafaldet, hvis:</p> <p>[...]</p> <p>2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, suspenderer den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen og sender en skriftlig meddelelse til ansøgeren på den bopæl eller adresse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, og oplyser vedkommende om, at behandlingen af vedkommendes ansøgning er blevet indstillet, og at ansøgningen vil blive endeligt afvist som frafaldet, medmindre ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for en frist på en måned fra den dag, hvor den skriftlige meddelelse er sendt.</p> <p>3. Hvis ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for den fastsatte frist på en måned og kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, genoptager den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen.</p>	<p>1. Den besluttende myndighed afviser en ansøgning som frafaldet, hvis:</p> <p>[...]</p> <p>2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, suspenderer den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen og sender en skriftlig meddelelse til ansøgeren på den bopæl eller adresse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, og oplyser vedkommende om, at behandlingen af vedkommendes ansøgning er blevet indstillet, og at ansøgningen vil blive endeligt afvist som frafaldet, medmindre ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for en frist på to måneder fra den dag, hvor den skriftlige meddelelse er sendt.</p> <p>3. Hvis ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for den fastsatte frist på to måneder og kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, genoptager den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. Hvis ansøgeren ikke melder sig hos den besluttende myndighed inden for denne frist på en måned og ikke kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, anser den besluttende myndighed ansøgningen for at være trukket stiltiende tilbage.	4. Hvis ansøgeren ikke melder sig hos den besluttende myndighed inden for denne frist på to måneder og ikke kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, anser den besluttende myndighed ansøgningen for at være trukket stiltiende tilbage.

Begrundelse

Da det kan være vanskeligt at kommunikere med og møde ansøgeren, bør der indføres en frist, som giver større sikkerhed.

Anbefalet ændring 9

Artikel 43 — Undtagelser fra retten til at forblive på området i tilfælde af fornyede ansøgninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Uden at dette berører princippet om non-refoulement kan medlemsstaterne se bort fra retten til at forblive på deres område og fravige artikel 54, stk. 1, hvis:	Uden at dette berører princippet om non-refoulement kan medlemsstaterne se bort fra retten til at forblive på deres område og fravige artikel 54, stk. 1, hvis:
a) en fornyet ansøgning er blevet afvist af den besluttende myndighed, eller den er blevet anset som åbenbart grundløs	a) en fornyet ansøgning er blevet afvist af den besluttende myndighed, eller den er blevet anset som åbenbart grundløs
b) der fremsættes en eller flere fornyede ansøgninger i en medlemsstat, efter at der er truffet en endelig afgørelse om afvisning af en tidligere fornyet ansøgning, eller den er blevet anset som grundløs eller åbenbart grundløs.	b) der fremsættes en eller flere fornyede ansøgninger i en medlemsstat, efter at der er truffet en endelig afgørelse om afvisning af en tidligere fornyet ansøgning, eller den er blevet anset som grundløs eller åbenbart grundløs. Bestemmelsen i litra b) finder ikke anvendelse, hvis den foregående ansøgning blev fremsat, inden denne forordning trådte i kraft, og ansøgeren i den forbindelse ikke modtog juridisk bistand.

Begrundelse

Eftersom forpligtelserne om oplysning, repræsentation og bistand først indføres på alle niveauer med den foreliggende pakke af forslag fra Kommissionen, bør landene ikke kunne se bort fra retten til at forblive på deres område i de tilfælde, hvor ansøgeren ikke har modtaget juridisk bistand i forbindelse med den første ansøgning.

Anbefalet ændring 10

Artikel 45, stk. 3 — Begrebet sikkert tredjeland

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Efter en individuel behandling af ansøgningen betragter den besluttende myndighed kun et tredjeland som et sikkert tredjeland for en bestemt ansøger, hvis den er overbevist om, at tredjelandet er sikkert for den konkrete ansøger i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i stk. 1, og hvis den har fastslået, at:	Efter en individuel behandling af ansøgningen betragter den besluttende myndighed kun et tredjeland som et sikkert tredjeland for en bestemt ansøger, hvis den er overbevist om, at tredjelandet er sikkert for den konkrete ansøger i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i stk. 1, og hvis den har fastslået, at:
a) der er en forbindelse mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, som gør, at det ville være fornuftigt for vedkommende at tage til det pågældende land, blandt andet fordi ansøgeren er rejst gennem dette tredjeland, der geografisk ligger tæt på ansøgerens oprindelsesland	a) der er en forbindelse mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, som gør, at det ville være fornuftigt for vedkommende at tage til det pågældende land, blandt andet fordi ansøgeren har haft ophold der i en længere periode, eller fordi ansøgeren har forbindelser til familie eller landsmænd i det pågældende land

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) ansøgeren ikke har fremlagt vægtige grunde til ikke at betragte landet som et sikkert tredjeland i vedkommendes særlige situation.	b) ansøgeren ikke har fremlagt vægtige grunde til ikke at betragte landet som et sikkert tredjeland i vedkommendes særlige situation.

Begrundelse

At en ansøger er rejst gennem et tredjeland på vejen mod EU (eller har opholdt sig der i den periode, det tager at forberede afreisen) kan ikke betragtes som tilstrækkeligt grundlag for at sende ansøgeren tilbage til det pågældende land.

Anbefalet ændring 11

Artikel 53, stk. 6 — Retten til effektive retsmidler

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ansøgere skal anmode om efterprøvelse af de i stk. 1 omhandlede afgørelser:</p> <p>a) inden en uge i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en fornyet ansøgning eller afvisning af en fornyet ansøgning som åbenbart grundløs</p> <p>b) inden to uger i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning, i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som udtrykkeligt trukket tilbage eller frafaldet eller i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus efter en fremskyndet behandlingsprocedure eller en grænseprocedure, eller mens ansøgeren er frihedsberøvet</p> <p>c) inden en måned i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, hvis behandlingen ikke er fremskyndet, eller i tilfælde af en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse.</p> <p>Med henblik på litra b), kan medlemsstaterne fastsætte, afgørelser, der er truffet i henhold til grænseproceduren, automatisk efterprøves.</p> <p>De frister, der er omhandlet i dette stykke, løber fra den dato, hvor den besluttende myndigheds afgørelse meddeles ansøgeren, eller fra det tidspunkt, hvor den juridiske rådgiver eller anden rådgiver udpeges, hvis ansøgeren har anmodet om gratis juridisk bistand og repræsentation.</p>	<p>Ansøgere skal anmode om efterprøvelse af de i stk. 1 omhandlede afgørelser:</p> <p>a) inden femten dage i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en fornyet ansøgning eller afvisning af en fornyet ansøgning som åbenbart grundløs</p> <p>b) inden femten dage i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning, i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som udtrykkeligt trukket tilbage eller frafaldet eller i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus efter en fremskyndet behandlingsprocedure eller en grænseprocedure, eller mens ansøgeren er frihedsberøvet</p> <p>c) inden en måned i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, hvis behandlingen ikke er fremskyndet, eller i tilfælde af en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse.</p> <p>Med henblik på litra b), kan medlemsstaterne fastsætte, afgørelser, der er truffet i henhold til grænseproceduren, automatisk efterprøves.</p> <p>De frister, der er omhandlet i dette stykke, løber fra den dato, hvor den besluttende myndigheds afgørelse meddeles ansøgeren, eller fra det tidspunkt, hvor den juridiske rådgiver eller anden rådgiver udpeges, hvis ansøgeren har anmodet om gratis juridisk bistand og repræsentation.</p>

Begrundelse

Fristerne bør bl.a. i lyset af Domstolens retspraksis være rimelige og de samme.

COM(2016) 465 final (Standarder for modtagelse)

Anbefalet ændring 12

Artikel 7, stk. 5 — Opholdssted og retten til at færdes frit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kræver, at ansøgere meddeler de kompetente myndigheder deres nuværende opholdssted eller adresse eller et telefonnummer, hvorpå de kan kontaktes og hurtigst muligt informerer disse myndigheder om eventuelle ændringer af telefonnummeret eller adresseændringer.	Medlemsstaterne kræver, at ansøgere meddeler de kompetente myndigheder deres nuværende opholdssted eller adresse og et telefonnummer, hvorpå de kan kontaktes og hurtigst muligt informerer disse myndigheder om eventuelle ændringer af telefonnummeret eller adresseændringer.

Begrundelse

Ansøgeren bør give besked om såvel bopæl og adresse og ikke kun opgive et telefonnr., således at vedkommende i god tid kan informeres om afgørelser, der vedrører hans/hendes aktuelle procedure.

Anbefalet ændring 13

Artikel 19 — Erstatning, indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne kan for så vidt angår ansøgere, der skal opholde sig på deres område, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], i de situationer, der er omhandlet i stk. 2:</p> <p>a) erstatte indkvartering, kost, tøj og andre vigtige fornødenheder end fødevarer, der ydes i form af kontantydelse og værdikuponer, med materielle modtagelsesforhold i form af naturalier</p> <p>b) indskrænke eller i ganske særlige og behørigt begrundede tilfælde inddrage lommepengene.</p> <p>2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis en ansøger:</p> <p>a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller forsvinder, eller</p> <p>b) undlader at overholde sin meldepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller</p> <p>c) har indgivet en fornyet ansøgning som defineret i artikel [4, stk. 2, litra i,] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen], eller</p> <p>d) har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold, eller</p> <p>e) i alvorlig grad har overtrådt reglerne i indkvarteringscentret eller har udvist grov voldelig adfærd, eller</p>	<p>1. Medlemsstaterne kan for så vidt angår ansøgere, der skal opholde sig på deres område, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], i de situationer, der er omhandlet i stk. 2:</p> <p>a) erstatte indkvartering, kost, tøj og andre vigtige fornødenheder end fødevarer, der ydes i form af kontantydelse og værdikuponer, med materielle modtagelsesforhold i form af naturalier</p> <p>b) indskrænke lommepengene.</p> <p>2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis en ansøger:</p> <p>a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller forsvinder i en i henhold til national ret passende periode, eller</p> <p>b) undlader at overholde sin meldepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller</p> <p>c) har indgivet en fornyet ansøgning som defineret i artikel [4, stk. 2, litra i,] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen], eller</p> <p>d) har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold, eller</p> <p>e) i alvorlig grad har overtrådt reglerne i indkvarteringscentret eller har udvist grov voldelig adfærd, eller</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>f) undlader at deltage i obligatoriske integrationsforanstaltninger, eller</p> <p>g) ikke har overholdt forpligtelsen i artikel [4, stk. 1.] i forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen] og er rejst til en anden medlemsstat uden passende begrundelse og har fremsat en ansøgning der, eller</p> <p>h) er blevet sendt tilbage efter at være forsvundet til en anden medlemsstat.</p> <p>Når ansøgeren i forbindelse med litra a) og b) opspores eller frivilligt melder sig hos de kompetente myndigheder, træffes der på grundlag af årsagerne til den pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af adgangen til alle de materielle modtagelsesforhold, der er erstattet, indskrænket eller inddraget, eller nogle af dem.</p> <p>3. Afgørelser om erstatning, indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold træffes objektivt og upartisk på grundlag af den enkelte sags realiteter og skal begrundes. Afgørelser baseres på den pågældende persons særlige situation, specielt med hensyn til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, under hensyn til proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder adgang til lægebehandling i overensstemmelse med artikel 18 og en værdig levestandard for alle ansøgere.</p> <p>4. Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold ikke erstattes, inddrages eller indskrænkes, før der er truffet en afgørelse i overensstemmelse med stk. 3.</p>	<p>f) undlader at deltage i obligatoriske integrationsforanstaltninger, eller</p> <p>g) ikke har overholdt forpligtelsen i artikel [4, stk. 1.] i forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen] og er rejst til en anden medlemsstat uden passende begrundelse og har fremsat en ansøgning der, eller</p> <p>h) er blevet sendt tilbage efter at være forsvundet til en anden medlemsstat.</p> <p>Når ansøgeren i forbindelse med litra a) og b) opspores eller frivilligt melder sig hos de kompetente myndigheder, træffes der på grundlag af årsagerne til den pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af adgangen til alle de materielle modtagelsesforhold, der er erstattet, indskrænket eller inddraget, eller nogle af dem.</p> <p>3. Afgørelser om erstatning, indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold træffes objektivt og upartisk på grundlag af den enkelte sags realiteter og skal begrundes. Afgørelser baseres på den pågældende persons særlige situation, specielt med hensyn til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, under hensyn til proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder adgang til lægebehandling i overensstemmelse med artikel 18 og en værdig levestandard for alle ansøgere.</p> <p>4. Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold ikke erstattes, inddrages eller indskrænkes, før der er truffet en afgørelse i overensstemmelse med stk. 3.</p>

Begrundelse

En ansøger bør først anses som forsvundet efter en passende periode for at forhindre, at lejlighedsvis bortrejse eller uundgåelig bortrejse straffes alt for hårdt. Hvad angår lommepenge bør de kun kunne indskrænkes, da fuld inddragelse kan resultere i social ustabilitet.

Anbefalet ændring 14

Artikel 23 — Uledsagede mindreårige

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Uledsagede mindreårige</p> <p>Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt og senest fem arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor en uledsaget mindreårig fremsætter en ansøgning om international beskyttelse, foranstaltninger til at sikre, at en væрге repræsenterer og bistår den uledsagede mindreårige, således at sidstnævnte kan nyde de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv.</p>	<p>Uledsagede mindreårige</p> <p>Medlemsstaterne træffer senest fem arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor en uledsaget mindreårig fremsætter en ansøgning om international beskyttelse, eller så hurtigt som muligt foranstaltninger til at sikre, at en stedfortræder eller betroet tredjepart repræsenterer og bistår den uledsagede mindreårige, således at sidstnævnte kan nyde de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Medlemsstaterne sikrer, at der vedrørende presserende spørgsmål og forhold, som kan påføre den mindreårige uoprettelig skade, i en overgangsfase, indtil der er udpeget en stedfortræder eller betroet tredjepart, tages hånd om barnets tarv på en måde, der er i overensstemmelse med den nationale lovgivning og bestemmelserne i dette direktiv.</i></p>

Begrundelse

I perioder, hvor der modtages mange uledsagede børn, er det ikke rimeligt at kræve, at myndighederne skal kunne beskikke en værge senest fem dage efter, at et barn fremsætter en asylansøgning. Udtrykket værge (på svensk: förmyndare) kan være vildledende, da det i svensk ret har en anden betydning.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der er behov for en samlet og helhedsorienteret strategi, som baner vej for bæredygtige politikker for asyl og integration af asylansøgere, og hvori EU som helhed spiller en rolle inden for rammerne af et system med reel solidaritet også mellem medlemsstaterne;
2. understreger desuden, at de regionale og lokale myndigheder som nødvendige partnere for medlemsstaterne og EU i forbindelse med håndteringen og modtagelsen af asylansøgere har en meget stor interesse i, at området reguleres på en måde, der er rimelig og gennemsigtig, og under hensyntagen til betingelserne for social sameksistens og den enkelte persons grundlæggende rettigheder. Endvidere understreger det, at de lokale myndigheder ville kunne varetage deres funktion som garant for borgernes rettigheder bedre, hvis der var et EU-lovgrundlag, de kunne henholde sig til, og rådede over passende midler med henblik på at garantere borgernes sikkerhed og asylansøgernes grundlæggende rettigheder;
3. påpeger som i sin udtalelse om den første pakke af forslag, at der er behov for varige løsninger, således at der iværksættes strukturelle foranstaltninger, og man går væk fra forestillingen om, at det er de enkelte krisituationer, der skal løses. Udvalget påskønner Kommissionens indsats for at finde løsninger på krisituationer og det deraf følgende politiske pres, men mener alligevel, at der er behov for nogle dybere overvejelser, der går helt til problemets rod, hvorunder de internationale forpligtelser, migranternes rettigheder og forskellige myndighedsniveaues behov i hele EU tages i betragtning, uden at grænsestaterne eller de lande, som er mest berørt eller eftertragtet af asylansøgere, overbebyrdes med henvisning til formelle og principielle begrundelser;
4. bifalder, at betingelserne for bistand til asylansøgere tilnærmes hinanden og ensartes, hvilket bl.a. har til formål at afværge sekundære bevægelser internt i EU. Det mener dog ikke, at en tilgang, som udelukkende er baseret på at sikre lige materielle betingelser og sanktionere ikkeautoriserede sekundære bevægelser, er tilstrækkelig;
5. er nemlig af den opfattelse, at det for at fremme integrationen og i videst muligt omfang fjerne de underliggende årsager til de sekundære bevægelser er vigtigt og nødvendigt at tage hensyn til asylansøgernes reelle tilknytning, erhvervsmæssige færdigheder og præferencer for en eller flere medlemsstater, som allerede understreget i udtalelsen om Kommissionens første pakke af forslag, og betoner med henblik derpå, at det er vigtigt, at der i et samarbejde med ansøgerne indsamles relevante oplysninger, som kan gøre det lettere for dem at blive integreret socialt og på arbejdsmarkedet;
6. understreger, at selv om det bifalder en hurtigere behandlingstid for ansøgninger om international beskyttelse, så må det ikke udmønte sig i en indskrænkning af de grundlæggende rettigheder, og de summariske procedurer, der omtales i pakken af forslag, må kun anvendes med allerstørste forsigtighed og efter omhyggelig efterprøvelse af, at betingelserne for procedurerens anvendelse er til stede;
7. er meget forundret over den valgte lovgivningsmæssige løsning for EU-genbosætningsrammen — COM(2016) 468 final — (vedtagelse af rammen med en rådsretsakt og gennemførelse ved hjælp af en kommissionsbeslutning), som udelukker Europa-Parlamentet og er sjælden på dette område, modsat hvad der er tilfældet på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område;

8. ser positivt på Kommissionens forslag rettet mod at gøre adgangen til arbejdsmarkedet og uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, lettere for personer under international beskyttelse; Udvalget opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre hurtige og effektive mekanismer for godkendelse af eksamensbeviser og anerkendelse af erhvervsfærdigheder, således at ansøgere om international beskyttelse får lettere adgang til arbejdsmarkedet;
9. hilser det velkommen, at EASO's rolle med hensyn til at yde støtte til medlemsstaterne styrkes;
10. bifalder den udtrykkelige bestemmelse om en generel ret til juridisk bistand, idet det understreger, at dette kan bidrage positivt til at få nedbragt antallet af efterprøvelser og deres behandlingstid ved domstolene;
11. anbefaler, at gennemførelsen af foranstaltningerne vedrørende modtagelsesforhold understøttes af bedre adgang og tilførsel af flere midler til EU-fondene, således at adgangen hertil bliver nemmere for regioner og lokale myndigheder, som skal have de rette forudsætninger for at kunne give asylsøgere og nyankomne en god modtagelse;
12. bifalder, at Kommissionens forslag principielt tager hensyn til uledsagede mindreåriges interesser og tarv og bl.a. foreskriver, at der hurtigst muligt skal udpeges en stedfortræder eller betroet tredjepart. I perioder, hvor der kommer mange uledsagede børn til EU, kan det dog vise sig nødvendigt ikke at fastsætte stramme frister for denne udpegelse, som i mange medlemsstater foregår ved hjælp af en retlig procedure. En sådan procedure er forbundet med relevante proceduremæssige garantier, herunder tilkendelse af en tolk, samt specifikke krav til efterforskningen, der ikke kan opfyldes inden for de af Kommissionen foreslåede frister;
13. anerkender, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet de på udtømmende vis behandler de tværnationale problemer såsom solidaritet mellem medlemsstaterne, etablering af et mere integreret asylsystem og styrkelse af informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne, hvilket ikke ville være muligt for de enkelte medlemsstater på egen hånd. Det anerkender, at de foreslåede foranstaltninger om ensartede regler gældende i hele EU tillige er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og håber, at der i hele beslutningsprocessen vil være en løbende overvågning for at sikre, at princippet respekteres.

COM(2016) 467 final

14. Det Europæiske Regionsudvalg henstiller, at begrebet »værge« (artikel 4, stk. 2, litra f)) tydeliggør, at der er tale om en udenforstående og uafhængig person eller en organisation, der er udpeget til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i forbindelse med de procedurer, der er omhandlet i forordningen;
15. henstiller, at den mindreårig også altid bistås af en advokat ved samtaler med den administrative myndighed, som behandler den mindreåriges ansøgning (artikel 22);
16. henstiller i øvrigt (igen med henvisning til artikel 22), at den mindreåriges repræsentant ved samtalerne er en person eller en organisation, som er uafhængig af myndigheden, og som udpeges i henhold til lovgivningen eller af en retsinstans udelukkende til at varetage den mindreåriges tarv;
17. henstiller med henvisning til fornyede ansøgninger (artikel 42), at det i forbindelse med den indledende behandling for at tage stilling til realiteten undersøges, om ansøgeren i forbindelse med den foregående ansøgning reelt modtog information og juridisk bistand, og at mangel på information og juridisk bistand betragtes som berettiget begrundelse for den fornyede ansøgning;
18. anbefaler en revision af bestemmelsen i forordningsforslagets artikel 22, stk. 4, om, at den person, der fungerer som værge, kun udskiftes, hvis de ansvarlige myndigheder vurderer, at vedkommende ikke i tilstrækkelig grad har udført sine opgaver som værge. For eksempel kan det i tilfælde af, at den mindreårig skifter opholdssted være nødvendigt at finde en anden lokal repræsentant;
19. henstiller med henvisning til begrebet første asylland, at formuleringen »har nydt beskyttelse« fortolkes som, at denne beskyttelse blev formelt indrømmet og ikke blot ydet i praksis;
20. understreger og henstiller med henvisning til varigheden af efterprøvelsen i første instans (artikel 55), at fristerne ikke skal betragtes som ufravigelige, og at de ikke (som udtrykkeligt anført i artiklen) udelukker en korrekt og komplet behandling af en anmodning om efterprøvelse.

COM(2016) 466 final

21. Det Europæiske Regionsudvalg modsætter sig kategorisk indførelsen af den regelmæssige revurdering og proceduren for fratagelse af international beskyttelse. Ikke blot kan dette medføre en potentiel ekstra byrde for myndighederne (bl.a. de lokale og regionale myndigheder) i forbindelse med sagsbehandlingen og de opgaver, der knytter sig til integrationen af flygtninge, men også være en kilde til usikkerhed for ansøgerne. I denne forbindelse fordømmer udvalget den xenofobiske, populistiske og voldsfremmende politiske diskurs, som kriminaliserer asylansøgerne som gruppe, hvilket skaber unødige sociale spændinger, og appellerer til myndighedernes og politikernes ansvarsfølelse;

22. har store betænkeligheder ved indførelsen af en tidsbegrænsning for varigheden af international beskyttelse og ved legitimiteten heraf og opfordrer de to lovgivere til at gøre sig yderligere overvejelser om punktet;

23. henstiller, at man i tilfælde af fratagelse af international beskyttelse overvejer muligheden for at forlænge den periode, der er fastlagt i Kommissionens forslag (til f.eks. seks måneder) til at få opholdstilladelse af andre grunde (f.eks. jobsøgning), da fristen i forslaget er temmelig kort (tre måneder).

COM(2016) 465 final

24. Det Europæiske Regionsudvalg henstiller til en genovervejelse af bestemmelsen i artikel 17a i Kommissionens forslag om, at en ansøger ikke er berettiget til de materielle bistandsforhold, der er fastlagt i forordningen, i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, idet det fastlægges, at en ansøger, som kan godtgøre at have forladt sit opholdssted af nødvendige grunde eller på grund af force majeure, kan være garanteret disse forhold, eventuelt i indskrænket form i henhold til artikel 19, i en begrænset periode;

25. anbefaler en revision af bestemmelsen i direktivforslagets artikel 23, stk. 1, om at den person, der fungerer som værge, kun må udskiftes, hvis det er nødvendigt. For eksempel kan det i tilfælde af, at den mindreårige skifter opholdssted være nødvendigt at finde en anden lokal repræsentant.

26. opfordrer til en genovervejelse af bestemmelsen i artikel 17a i Kommissionens forslag, hvorefter medlemsstaterne skal sikre en værdig levestandard for alle ansøgere, således at Den Europæiske Union og medlemsstaterne forpligtes til at støtte, herunder økonomisk, de lokale myndigheder, som bidrager til at garantere en værdig levestandard for alle ansøgere.

COM(2016) 468 final

27. Det Europæiske Regionsudvalg henstiller til en genovervejelse af beslutningen om at udelukke personer, der er indrejst i EU på irregulær vis i de fem forudgående år, fra genbosætning. I betragtning af, at det er de hyppigt forekommende illegale forhold, der får ansøgerne til at forlade nabolandene, forekommer denne beslutning alt for streng i forhold til ansøgere, som ofte er ofre for disse forhold.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg